

de kunne også indgå aftaler med folk og på den måde også fastholde, at patienterne kunne komme til tiden.

Men det handler vel også om bedre udnyttelse af ressourcerne, og herunder skal vi sikre os, at vi ikke afsiger dødsdommen over de små sygehuse. SF støtter ministerens initiativ til at etablere funktionsbærende enheder. Går disse enheder på tværs af sygehuse eller for den sags skyld måske på tværs af amtsgrænserne, så kan vi også sikre det nødvendige patientunderlag.

Nye organisationsformer og en øget specialisering kan samtidig yde et vist bidrag til en mere effektiv ressourceudnyttelse i en sektor med store flaskehalsproblemer.

Men endnu en gang: Det er ikke billigt at reparere på et nedslidt sygehus.

Her vil jeg så godt sige, at jeg synes, det har været en utrolig træls debat med bl.a. Venstres og også lidt De Konservatives ordførere. Det er jo rent faktisk sådan, at hovedproblemet, som vi sidder med i dag, opstod i 1980'erne. De besparelser, som det danske velfærdssystem, herunder sundhedsvæsenet, blev udsat for i 1980'erne, er de besparelser, som vi skal til at reparere på.

Vi ved det alle sammen, og især fru Tove Fergo er jo klar over, at vi har problemet med specialuddannelsen af psykiatriske speciallæger. Det tager flere år at få dem færdiguddannet, og vi ved jo, at antallet af lægestuderende faldt op gennem 1980'erne, antallet af sygeplejkestuderende faldt op gennem 1980'erne, og det er den reparation, vi skal i gang med nu. Og vi har også en betydelig nedslidning af såvel bygninger som apparatur m.v.

Det er SF's opfattelse, at vi nu, hvor vi står midt i kommunalforhandlingerne – eller rettere: de andre står midt i dem – vil vi lægge op til, at finansministeren, støttet af sundhedsministeren, over en periode udbygger de statslige bloktilskud til amternes og kommunernes forbedringer på sundhedsvæsenets service og drift i størrelsesordenen 3 mia. kr. årligt, og at der afsættes et samlet rammebeløb til genopretning af de sidste 15 års forsømmelser på bygninger, apparatur m.v. Til gengæld skal patienterne sikres moderne behandling, ordentlige stuer at ligge på og ingen senge på gangene.

Men det kræver selvfølgelig, at vi skal spare nogle steder, og SF foreslår her, at vi kan spare på de offentlige medicinudgifter. SF vil bryde med de sidste 15 års udvikling, hvor medicinal-

industrien har scoret kæmpefortjenester på stærkt stigende offentlige medicinudgifter.

Og til slut: SF stemmer selvfølgelig for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse; det ville være unaturligt andet.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Fru Anne Baastrup synes, at Venstres og De Konservatives bidrag til debatten var træls. Jeg tror, at det var sådan, det blev formuleret.

Jeg synes også, at fru Anne Baastrups bidrag måske var lidt træls, for netop når vi snakker om kapacitet på området, så nævnte jeg jo i min ordførertale – hvis man havde hørt efter – at kapaciteten på området jo netop er der, og at det nu er et spørgsmål om penge. Det er altså ikke en holdbar undskyldning.

Vi kan ikke blive ved med at komme med de undskyldninger, der hedder: Kapaciteten er der ikke, lægerne er der ikke. Der vil altid være flaskehalsproblemer, og det må vi respektere og forsøge at gøre det bedst mulige ved, men dér, hvor kapaciteten er der, skal vi løse problemerne. Det håber jeg da vi kan blive enige om.

Tilbage til økonomien hvor vi hele tiden får at vide, at den blev smadret, ødelagt i 1980'erne. Her kan jeg helt tilslutte mig det, som fru Ester Larsen sagde i sit første indlæg efter den socialdemokratiske ordførers, nemlig at det dengang var andre tider. Nu har vi penge i kassen. Jamen lad os så prioritere at bruge nogle flere af de penge, der er i kassen nu, på sygehusområdet.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er jo interessant, at menneskers hukommelse er så kort. Vi er nogen, der stadig væk kan huske, hvordan den økonomiske situation var i 1980'erne. Det var ganske anderledes, som både fru Ester Larsen og fru Henriette Kjær har sagt. Dengang var der ikke penge til noget. Der skulle tværtimod penge til, og der skulle stram styring til for at rette situationen op. Nu er tiden en anden.

Ikke desto mindre mener jeg ikke, at det blot er et spørgsmål om øgede ressourcer. Og jeg vil gerne igen have lov til at henvise til regeringens glimrende håndbog, budgetredegørelsen fra 1998, for der står jo faktisk nogle ting, som man kunne gå ind og gøre ved bedre styring, bedre struktur, bedre ledelse af personalet, bedre arbejdstilrettelæggelse, en bedre koordinering